

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2012. gada maija avīze Nr. 164

Gūst atbalstu projektā

AKTUĀLI

Uzzinot, ka Hipotēku banka izsludina kārtējo konkursu „Mēs paši” finansējuma piesaistei, arī sieviešu klubīnš nolēma piedalīties. Bija dažādas domas, bet Vijas Jeremejevas ieteikums likās visnopietnākais. Ar Mairitas Ducenas un mūsu Lilitas Mālnieces aktīvu dalību tika izstrādāts projekts „Mētrienai un Mētrienas ļaudīm veltītās piemiņas vietas labiekārtošana”.

Kad atskanēja zvans no Hipotēkas bankas par sniegto atbalstu, jutāmies ļoti

gandarītas. Mēs priecājamies, ka mūsu projektā ar atbalstu iesaistās SIA „Dāmiņrevas dolomīts”, SIA „Buldex”, z/s „Cīruliši un Mētrienas pagasta pārvalde.

Par projektam piešķirto naudu esam iecerējušas ierīkot dekoratīvus stādījumus un uzstādīt soliņus, izveidot gājēju celiņu un laukumu pie akmens.

Šobrīd darbi rit pilnā sparā, vienīgi laika apstākļi mūs nelutina. Uz apzaļumošanas darbiņiem tiek aicināti visi!

Ligita Tumanova
Valdas Otvares foto

Pirms darbu uzsākšanas.

Uzsākta projekta realizācija.

AFIŠA

22. jūnijā plkst. 22.00
estrādē kopīga

Jānu ugunskura iedegšana

uz **balli** ielūdz
Normunds Šneiders

Liela lietus gadījumā
pasākums tautas namā

leeja par brīvu

... un ir tik labi pasaulē...

Zila, zila debestiņa. Pie kājām zaļa zāle glaužas. Vējš šūpo ceļmalas smilgas. Un ir tik labi pasaulē...

Dienas mieru iztraucē negaidīts lietus mākonis. Lietus lāses sūta pavasarīgus sveicienus un kā laipa starp zemi un debesīm uzplaukst varavīksne.

Pa manu plaukstu mārīte ceļo. No lejas uz augšu un atkal atpakaļ. Kurp, mārīt, tiecas tavš steidzīgais skrējiens? Maigi nolieku neaizsargāto kukainīti uz uzziedējušās neaizmirstulītes. Mums katrai savs dienas gājums...

Solvita

Valdas Otvares foto

Jaunieši tiek iesaistīti projektā

Par projektu, kurā pērn iesaistījās arī mūsu pagasta jaunieši, stāsta Mētrienas pagasta sociālā darbiniece Arita Sipola.

„Projekta „Atbalsta sistēma nepilngadīgo likumpārkāpumu prevencijai” mērķis bija samazināt atstumtības riskus bērniem ar sociālās uzvedības traucējumiem un radīt drošu vidi šo bērnu veiksmīgai attīstībai. Projektā tika iesaistīti dažādas jomas speciālisti, kā, piemēram, izglītības nodaļas, sociālā centra darbinieki, bērnu un jauniešu centru metodiskā darba vadītāji, psihologi, sociālie darbinieki, skolu direktori, skolotāji un citi.

Šajā projektā sākotnēji no Mētrienas pagasta tika pieteiktas divas jaunietes – Inga un Ella. Meitenes aktīvi apmeklēja visus pasākumus. Viņām drīz pievienojās arī Diāna, Kristīne, Santa un Ina. Meitenes projektā piedalījās ne tāpēc, ka viņām būtu uzvedības problēmas, bet gan tādēļ, ka tā bija lieliska iespēja iemācīties un apgūt tik daudz jauna un interesanta. Uzskatu, ka lauku bērniem un pusaudžiem būtu nepieciešamas šādas aktivitātes vairāk, jo ne visi vecāki var atļauties atmaksāt kādu nometni vai nodarbības kādā jomā.

Katra mēneša sākumā tika atsūtīta pasākumu programma. Meitenes regulāri tikās Jauniešu iniciatīvu centrā „Burbulis” ar citiem sava vecuma pusaudžiem, kur notika dažādas aktivitātes, piemēram, kā kinologa nodarbības, meditācija, stila nodarbības – frizūru veidošana, meikapa konsultācijas. Atceros, ka bija pat tā, ka satiekot meitenes, uzreiz tās nemaz nepazīnu, jo viņas viena otru bija profesionāli nokrāsojušas un veidojušas frizūras. Nodarbības notika arī ārpus BIC „Burbulis”. Meitenes pabija Praulienas pagasta „Apiņu kaltē”, kur mācījās gatavot ēst, gāja pirti. Jauniešiem bija iespēja tikties ar daudzām profesionāliem cilvēkiem. Ar Imantu Pulksteni kopā dziedāja, spēlējot ģitāru. Imants Pulkstenis deva ieskatu fotogrāfēšanas mākslā. Bija tikšanās ar uzņēmēju Antru Gotlaufu un viņas ģimeni.

Projekts risinājās laikā no 2012. gada marta vidus līdz augusta beigām. Bija liels laika pārbaudījums meiteņu izturībai.

Paldies visiem, kas mūs atbalstīja.”

PAR PROJEKTA LAIKĀ IEGŪTO STĀSTA MEITENES

Santa – bija diezgan interesanti. No visiem pasākumiem biju aizbraukusi gan tikai uz diviem. Šobrīd sazinos ar dažiem jauniešiem no projekta. Man ļoti patika sporta diena Sarkanos. Bija jāspēlē futbols un jādarbojas komandās. Atceros, ka mūsu komandu sauca „Pīrādziņi”. Interesanti bija arī mācīties pareizi un skaisti servēt galdu, ko mācīja Praulienā. Visu to atceros tikai ar pozitīvām emocijām.

Diāna – tas bija kaut kas īpašs! Ļoti

Arita stāda ozoliņu.

Paldies Aritai par ieguldīto darbu.

Mētrienas pagasta pārvaldes darbinieki.

patika kinologa nodarbības, arī meikapa veidošana. Iemācījos taisīt telefona maciņus. Patika arī tikšanās ar psihologu. Bet visvairāk atmiņā palikusi nometne Oskara Kalpaka „Liepsalās”. Tur bija daudz interesantu nodarbību. Arī es esmu ieguvusi draugus.

Kristīne – katrā nodarbībā bija kaut kas īpašs. Jaukas bija retorikas nodarbības, kur mācīja pareizi izrunāt vārdus un teikumus ar atbilstošu pieturzīmi. Kinologs līdzī bija atvedis vairākus sunīšus un rādīja trikus ar tiem. Visvairāk tomēr patika nometne, kur ļoti saturīgi pavadījām laiku.

Ina – atmiņas un iespaidi... Man vislabāk palikusi atmiņā kosmētikas nodarbība, kur mācījāmies, kā pareizi krāsoties, kā uzlikt meikapa un stila nodarbības. Patika meditācija, kā pareizi elpot un atslābināties. Atmiņā arī kāds interesants gadījums – pareizrūnas nodarbība sākās ar nelielu strīdu un beidzās ar papīra bumbu mētāšanu, kurā visi piedalījās.

„Projekta vadītāji Madonā rīkoja noslēguma pasākumu, kurā augstu un atzinīgi tika novērtēta Aritas Sipolas atsaucība, atvēlētais laiks un entuziasms piedaloties šajā projektā”, stāsta Madonas novada pašvaldības sociālā dienesta vadītāja vietniece Marita Krasovska, „arī Madonas novada pašvaldības sociālais dienests izsaka vislielāko paldies sociālajai darbiniecei par ieguldīto darbu Mētrienas jauniešu aktivitāšu organizēšanā. Kaut arī ikdienā sociālajam darbiniekam ir daudz tiešo darba pienākumu, Arita atrada laiku iesaistīt Mētrienas jauniešus projektā. Paldies arī Mētrienas pagasta pārvaldei par atbalstu un līdzdalību”.

Mētrienas pagasta pārvaldei par līdzdalību projektā tika uzdāvināts Kanādas ozols, kurš kopīgi tika iestādīts laukumā pie Piemiņas akmens.

Stāstīto uzklusīja **Solvita Stulpiņa** foto no personīgajiem arhīviem

Nepieredzēti lieli krusas graudi Mētrienā

21. maija rītā nepieredzēti lielus krusas graudus savos laukos ieraudzīja Andris Pastars un Edvīns Krauklis. Lielas lauku teritorijas tika izposfītas un postījumi nenovēršami.

Lielos krusas graudus apskatīt devās arī Mētrienas pamatskolas sākumskolas skolēni. Tur bija, ko redzēt, atzina bērni. Tie bija lielāki par ķiršiem.

Krusas graudi tika novēroti arī Beļavas pusē.

Astrīdas Jefimovas un Līgas Pastares foto

Krusas graudi lielāki par ķiršiem.

Andris Pastars savos laukos.

Uz zilo ezeru zemi!

CEĻOTPRIEKŠ

Kur sākas debesis?

Kur beidzās sili? –

Viss nu ir sakusis sudraba mirgā...

Tur zeme un altāri vīraku elpo,

Ziedos slīgst krusti, ceļi un mājas.

Zvaigžņu atspulgus ezeri auklē –

Dievs vēl ar cilvēku tur sarunājās...

Tā par skaisto Latgali raksta Valdis Krāslavietis. Lai arī valda uzskats, ka Latgale ir tāds pamests Latvijas nostūris, te dzīvo brīnišķīgi cilvēki, kas cenšas lauzt šo priekšstatu. Te var sastapt visviesmīlīgākos cilvēkus pasaulē, te var redzēt un izbaudīt ezeru burvību, sastapt Dieva mieru visdažādākajās vietās – ceļa malās pie krucifiksiem, baznīcās, bazilikā.

Mums tika dota iespēja apceļot šo skaisto Latvijas novadu.

Viens no pirmajiem apskates objektiem bija Leļļu muzejs Preiļos. Tā īpašniece un vadītāja ir māksliniece Jelena Mihailova. Kā mums pastāstīja gide, tad muzeja ekspozīcijā apskatāmas vairāk kā trīs simts leļļu. Šādu leļļu pat pasūtījums bijušais Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers. Tā bijusi lelle tautas tērpā, kas tika dāvāta vizītē pie Spānijas karaļa. Māksliniece savās lellēs atveidojusi tautā pazīstamas personas – Raimonu Paulu, Allu Pugačovu, Lilitu un Valdi Zatlerus un citus. Visas lelles ir roku darbs. Un katra ir savādāka. Skaista bija

Pārvērtības.

kompozīcija – Ziema, Pavasaris, Vasara, Rudens – kur katram gadalaikam bija gatavota sava lelle. Muzejā lelles fotografēt ir aizliegts, tāpēc tās var skatīt tikai klātienē. Visiem, kas vēlējas, bija iespēja pārgērbties greznos prinču un princešu tērpos. Te nu gan valdīja prieks, liksmība un jautrība! Kā nu, ne! Ne visus uzreiz varēja atpazīt. Muzeja pagalmā izveidota miniaturveidīga karaļvalsts ar skaistām pilīm. Fotografēties varēja arī skaistā karietē.

Netālu no muzeja ir skaista viesnīca, kuras pagalmā uzcelta Latvijā mazākā

Turpinājums 4. lpp.

Vai atpazīstat Eleonoru?

Turpinājums no 3. lpp.

baznīca un iekopts skaists dārzs.

Izmantojām iespēju un apskatījām arī Preiļu pilsdrupas un sakopto, skaisto Preiļu pilsētu.

Tālāk ceļš veda uz Maizes muzeju, kurš arī ir vienīgais visā Baltijā. Muzeja saimniece ir Vija Ancāne, kura, savam vārdam par godu, rīko arī Viju saietus. Šeit mums pastāstīja par senām latviešu tautas tradīcijām maizītes cepšanā. Mielojāmies ar gardu rudzu maizi un rabarberu plātismaizītēm, dzerot veselīgu pļavu ziedu tēju. Muzeja ēkā ir pati maizes ceptuve un veikals, kur iegādājāmies gardu maizīti mājupceļam.

Būtu vien ļoti jānožēlo, ja esot Preiļu pusē, neiegrieztos Aglonas Bazilikā. Pirmo baznīcu dominikāņi – „baltie tēvi” uzcēla no koka 1700. g. reizē ar klosteri. Baznīcā mūķi novietoja sev līdzīgu no Viļņas atvesto Dievmātes svētgleznu, kuras priekšā lūdzās paši un aicināja to darīt visus ticīgos. Izdziedināšanu dēļ sākās pirmie svētceļojumi uz Aglonu. 1768. g. baltie tēvi uzsāka mūra baznīcas un klostera būvēšanu baroka stilā, ko pabeidza un iesvētīja 1780. g. Tā kā cariskā Krievija aizliedza klosteri uzņemt jaunus kandidātus, 19. gs. beigās nomira pēdējais no baltajiem tēviem, un Aglonu sāka apkalpot parastie diecēzes priesteri. 1920. g. Aglonā tika konsekrets pirmais latviešu izcelsmes bīskaps A. Springovičs, kurš Aglonas baznīcu izvēlējās par atjaunotās Rīgas bīskapijas katedrāli. Tūlīt klosterī tika atvērta Garīgais Seminārs, pēc gada Aglonas katoļu ģimnāzija. Svētceļnieku pulki vēl vairāk pieauga un Aglonu sāka saukt par Latvijas katoļu centru. 1980. g. pāvests piešķīra Aglonas baznīcai „basilica minoris” – „mazās bazilikas” titulu. Tā ir vienīgā Latvijā. 1993. g. 9. septembrī Aglonā kā svētceļnieks ieradās Romas pāvests Jānis Pāvils II. 1995. g. Latvijas Saeima pieņēma likumu „Par starptautiskas nozīmes svētvietu Aglonā”. Apmeklējam arī avotu. Svētavots Aglonas klostera dārzā 19. gs. sākumā tika uzziets sērūdēns avots, kam piemita dziednieciskas īpašības. Baltie tēvi uzcēla nelielu slimnīcu, kurā varēja pieņemt ārstējošas vannas. Avots tika nosaukts svētā Antona vārdā. Gadsimta beigās avots zaudēja savas īpašības, bet tradīcija paņemt Aglonā ūdeni svētceļojuma laikā palika. Šodien avots dod tīru un garšīgu ūdeni un ir saglabājis popularitāti svētceļnieku vidū. Tomēr nosaukums “svētavots” ir nosacīts un nav saistīts ar reliģisko kultu.

Pirms došanās pie keramiķa, apskatījām Karajkalnu jeb Šņepsta pilskalnu. Šim Dieva dārzam, kā to sauc tās puses ļaudis, ir visai neparasts aizsākums. No Aglonas netālaļā Kastirē dzīvo Stupāņu ģimene – Jānis un Vija, kuriem aug četri dēli. Kastirē ir arī Jāņa un Vijas vecāku sētas, un viņiem bija sapnis uzcelt savu māju. Meklējami tai vietu, viņi izvēlējās Karaļa kalnu, kuram tāds vārds nāk jau no senlaikiem – nav īsti

Interesanti iejusties krāšņajos, graciozajos tērpos.

Atpūta Preiļu ieliņās.

Trīs dāmas.

Latvijas mazākajā baznīcā.

zināms, kāpēc tam ir tik cēls nosaukums. Iespējams, ir kāda saistība ar Lietuvas karali Mindaugu, kurš šajā apkārtnē ir it kā nogalēts un apbedīts, bet viņa kapavieta nav zināma. Kad Stupāņu ģimene šeit nopirka divdesmit hektārus zemes un sāka kokiem un krūmiem aizaugušajā kalnā atbrīvot

vietu mājas celtniecībai, viņi ieraudzīja, cik brīnišķīgs skats no tā paveras uz Aglonu un apkārtni. Zvanu skaņas, kas dzirdamas kalnā, kad Aglonas bazilikā notiek dievkalpojums, rada svētīgu noskaņu. Stupāni izlēma – šī vieta piederēs nevis viņiem vien, bet visiem un Dievam par godu.

Karaļa kalnā.

Karaļa kalna baznīciņa.

Var teikt – nejaušība, bet viņi paši uzskata, ka kopā viņus savedis Dievs. Un Jānis Stupāns satikās ar Ēriku Delperu. Neko nezinot par Karaļa kalnu Latgalē, tēlniekam jau bija vīzija, ka viņš veidos milzīgas skulptūras ar Bībeles tēliem, bija tās pat uzskicējis. Nu radās iespēja savu sapni piepildīt. Meklējot ozolu, kurā varētu šos tēlus izcirst, viņi tādu atrada turpat Jāņa Stupāna mežā – aizaugušā, grūti pieejamā vietā zaroja milzīgs, sešsimts gadus vecs ozols. Kad tas nozāgēts gāzies lejā, zeme nodimdējusi, it kā pār to nāktu kāds milzīgs spēks. Viens no Jāņa Stupāna dēliem, kad lielā Jēzus Kristus Uzvarētāja skulptūra nākusi gatava, uz to skatoties, teicis – tas ir Karalis. Šai vietai tiešām ir svētība, un to sajūt katrs, kas te ierodas. Ik reizi, kad cilvēki dara Karaļa kalnā ko labu un tam kaut ko dod, notiek kāds brīnums. Nocērtot milzīgo simtgadīgo ozolu, no kura Ēriks Delpers veidoja Jaunavu Mariju ar Jēzus bērniņu, celms sašķēlās, izveidodams tādu kā lotosa ziedu. Arī to pārveda uz Karaļa kalnu, un tagad uz šī neparastā zieda cilvēki liek vienkāršas lauku puķes.

Tālāk ceļš uz Rēzeknes pievārti, kur saimnieko un podus taisa keramiķis sestajā paaudzē Andris Ušpelis. Podnieks stāstīja par Latgales keramikas vēsturi, rādīja, kā top vāze un ļāva ieskatīties lielajā ceplī.

Mājupceļā iegriezāmajos Stādaudzētā-

Maizes muzejā tiekam cienāti ar maizīti.

Andris Ušpelis.

Sakstagala stādaudzētavā.

vā „Sakstagals”. Saimniece Zaiga Graudiņa izveidojusi neparastu un bagātīgu augu kolekciju, kur var nolūkot visu, kas patīk un šķiet interesants, un pārlicināties, ka arī šajā reģionā, kur ir tik bargas ziemas, var audzēt ne tikai labi pazīstamus, bet arī eksotiskākus, Latgalei netradicionālus krāšņumus. Kad tika iegādāts sirdij kārotais krāšņumaugs, laimīgi, mazliet noguruši, bet daudz interesanta sev guvuši, devāmies mājās.

Visu ekskursantu vārdā saku lielu paldies Eleonorai Rimšai par noorganizēto ekskursiju. Ir tik labi un viegli iekāpt pienākošā autobusā, nedomāt ne par ko,

tikai doties ceļā. Neuztraukties, vai viss izdosies, vai viss noritēs labi. Nora bija padomājusi gan par pieaugušajiem, gan bērniem. Paldies un uz tikšanos kādā no nākošajām reizēm! Latvijā taču tik daudz ko redzēt!

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

TIKAI KOPĀ VARAM PAVEIKT DAUDZ

26. maijā agri no rīta pulcējāties pie pagasta laukumā, lai dotos ekskursijā uz Latgali. Maršruts Preiļi – Aglona – Rēzekne – Sakstagals. Ekskursantu skaits ap piecdesmit.

Lai noorganizētu tik lielu ekskursiju, protams, neiztikt bez pārvaldes vadītāja A. Dzenovska palīdzības un atbalsta. Un to jūtam jau desmit gadu garumā. Pateicīgi ir tieši vecākās paaudzes ekskursijas dalībnieki.

Paldies maniem palīgiem, kas iepriekš veica organizatorisko darbu – Jolantai, Mārietei, Rutai un Dainai. Liels palīgs skolēnu pieskatīšanā ekskursijas laikā bija Ina Bergvalde. Ar lielu atbildības sajūtu viņa

sekoja ikvienam skolēna solim. Skolēni bija ļoti kulturāli un pieklājīgi, ar interesi klausījās stāstījumos. Paldies skolotājām Astrai Krauklei, Aigai Ivānai un Astrīdai Jefimovai. Paldies pagasta darbiniekiem Viktoram Aleknavičam un Jānim Tropam par atbalstu un palīdzību ekskursantu nogādāšanā līdz mājām. Paldies šoferītim Armandam Sniedzem par sapratni un pacietību. Informāciju par apskatāmajiem objektiem sagādāja „Mētrienas Dzīves” redaktore Solvita. Paldies par plašo un vispusīgo informāciju.

Labi ir dzīvot un organizēt pasākumus, ja līdzās ir tik daudz atsaucīgu cilvēku.

Eleonora Rimša

Izlaidums Mētrienas pamatskolas pirmsskolas grupā

SKOLAS ZIŅAS

„Bērnodārza pagalmā nozied pienenes. Un līdz ar pieneņu pūkām lidojat arī jūs. Ir pienākusi vasara. Un mums grupiņā, kopā ar mūzikas skolotāju, izveidojusies tradīcija, ar dziesmu teikt sveikas katram gadalaikam. Nu būtu laiks sasveicināties ar vasaru. Un jūs, nākamos pirmklasniekus – Anniju Ivānu, Samantu Kraukli, Salvi Kraukli un Rimantu Auziņu – aicinu vēl šo reizi dziedāt kopā ar mums”, ar šiem vārdiem izlaiduma svinības Mētrienas pamatskolas pirmsskolas grupā atklāja grupiņas audzinātāja Aiga Ivāna.

Mazos tās dienas gaviļņiekus svētku noskaņā rotātā zālē ieveda un sveica absolventi Santa Grišule un Kaspars Mālnieks. Skanīgu pārsteigumu, dāvējot „mazos zābacīņus”, bija sarūpējusi nākamo pirmklasnieku audzinātāja Astra Kraukle. Naura un Rītas izpildījumā skanēja dziesma „Vecais zābacīš”.

Pirms saņemt pirmo dokumentu par iegūto pirmsskolas izglītību, mazajiem gaviļņiekiem nācās izpildīt vēl kādu uzdevumu. Burtu meitiņa, kas arī bija ieradusies uz svētkiem, lika no burtiem katram salikt savu vārdu – „Man Gudrības māte teica, ka arī šajā skolā rudenī dažiem bērniem jāuzsāk mācības 1. klasē. Vai tiešām tā ir? Tas man ir jāpārbauda”, teica Burtu meitiņa, „ja ar manu uzdevumu tiksiet galā, būsiet pirmklasnieki”. Protams, ka tas nebija grūti. Katrs saņēma Gudrības konfekti.

Ardievas rotaļām, spēlēm un došanās uz skolu. Bet, lai neaizmirstu raibās dienas grupiņā, audzinātāja Aiga aicināja iesiet atmiņu kamoliņā mezgliņu un aizdegt svečīti par visu labo, kas bija un būs. Zilas krāsas svečīti, kas atgādina tintes krāsu pildspalvā, aizdedza Salvis. Uzsākot skolas gaitas, rakstīšanas būs daudz. „Salvis ir prātīgs un apdomīgs”, bilst audzinātāja, „trīs reizes nomērīs, pirms griezīs. Lai arī pats saka, ka liels būšot mežstrādnieks un strādās ar moderniem traktoriem, es Salvi varētu iedomāties kā nopietnu ārstu”. Baltu kā sniegs svečīti iededza Samanta. Lai bērnu dvēselītes arī būtu tikpat baltas un mirdzošas – „Samanta ir aktīva, radoša”, uzsver audzinātāja, „lai arī es viņu nākotnē iedomājos kā mazu priekšniecīti, viņa izteikusi vēlēšanos strādāt veikalā”. Rimants iededza dzelteno svečīti, lai tā paliek atmiņā par visām jaukajām, kopā pavadītajām dienām. Kā kopā lasījām krāsainās lapas un ozolzīles, kā gatavojāmies un svinējām Ziemassvētkus, kā birtalā meklējām Lieldienu zaķa olas... „Rimants ir pieklājīgs, izpalīdzīgs. Liels viņš gribētu strādāt suņu patversmē, kaut esi viņu iedomājos Holivudā kā slavenu filmu veidotāju, jo tāda fantāzija”, atklāj audzinātāja. Anniņa iededza zaļu svečīti, lai visiem mums kopā saulaina, silta, jauka vasara. „Anniņa ir apzinīga un emocionāla.

Svētku koncerts.

Apliecinību saņem Samanta Kraukle, Anniņa Ivāna un Rimants Auziņš.

Mazie gaviļņieki un audzinātāja Aiga Ivāna.

Sveiciens no 1. klases audzinātājas Astras Kraukles.

Liela grib būt zobārste un vasarā aizbraukt uz jūru”, saka audzinātāja. Sarkano svečīti mīlestībai un maigumam iededza pati audzinātāja – lai jūms, bērni, nekad netrūkst mīlestības. Lai jūs vienmēr kāds mīl un jūs mīlētu savus tuvos cilvēkus!

Skolas pagalmā debesīs tika laisti krāsaini baloni – „kuram balons pacelsies augtu virs skolas, tas noteikti un droši drīkstēs iet uz 1. klasi”, teica audzinātāja Aiga. Jā – četri baloni pacēlās zilajās pavasarīgajās, vēja auklējās debesīs.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Uz tikšanos 1. septembrī Mētrienas pamatskolā!

Šodien visapkārt redzamas smaidīgas sejas, tāpat arī jūtams satraukums un mazliet klusas nopūtas. Tas ir tik pašsaprotami, jo šodien četri Mētrienas pamatskolas pirmsskolas grupas audzēkņi teic ardievas savām mīļajām audzītēm, grupiņai un rotaļlietām. Tāpat kā pirmo reizi, nākot uz bērnudārzu, atvērās durvis un tika sperti pirmie soļi pretī kaut kam svešam un nezināma, arī tagad veras durvis, bet šoreiz jau izaugušiem un gudriem bērniem. Jau rudenī viņi pārkāps Mētrienas pamatskolas sliekšni un

spers pirmos soļus kā pirmklasnieki.

Arī bērnu vecākiem šajā dienā ir dota iespēja vēl reiziti pakavēties atmiņās un atcerēties to dienu, pirms gadiem, kad savu mazuli atveda uz bērnudārzu. Bikiem, nedrošiem soliņiem, cieši turēdamies pie māmiņas vai tēta rokas, šķiroties nobirdinot asaru, bērns palika dārziņā. Taču pretī raudzījās tik daudz interesantu lietu, pie vaiga piespiedās pūkains lācītis, noslaucīja asariņu, lelles sauca savā pulkā, audzītēm mīļi uzrunāja un visas raizes pazuda.

Šo gadu laikā par bērniem bērnudārzā rūpējās četras gādīgas sirdis, bija kā otrās māmiņas, tik pat mīlas, tik pat stingras un prasīgas, bet galvenais – atdeva bērniem savu sirdi, labestību un mīlestību. Īpaša šī diena ir arī audzītēm Aigai, Sigitai, Aijai un mūzikas skolotājai Astrīdai.

Jauku jums visiem šo dienu, saulainu un delverībām pilnu vasaru! Uz tikšanos 1. septembrī Mētrienas pamatskolā.

Diāna Rudzīte,

Mētrienas pamatskolas direktore

Pavasara ekskursija

Jaukā 18. maija piektdienā pie skolas pieripoja mūsu skolas jaunais oranžais autobuss ar foršo šoferīti Edgaru pie stūres. Un varēja sākties ilgi kārotais ceļojums uz Amatas novada privāto atpūtas vietu „Rakši”, kurā ir dota iespēja iepazīties ar dažādiem dzīvniekiem un skaisto apkārtnes dabu.

Jau izkāpjot no autobusa, mūs sagaidīja bariņš ar cēlajām lamām, interesantajiem alpakiem un tik pazīstamajām aitiņām. Šie dzīvnieciņi ļoti draudzīgi ar mums sasveicinājās un pavadīja līdz centrālajai mājai, kur ar mums jau steigza satikties mūsu gide.

Vispirms mēs tikām iepazīstināti ar blakus esošajām Sarkanajām klintīm, tad ar atpūtas vietas teritoriju un tur sastopamajiem dzīvniekiem. Mums tika piedāvāta iespēja nobaudīt kamilēmātes piena pankūkas ar ievārījumu un siļu tēju. Taču vislielāko sajūsmu izraisīja iespēja uzsēsties kamilē mugurā un ar to kādu gabaliņu pajāt!

Vēl mums tika dota iespēja pabrot šos dzīvniekus, tad vēl pabrukt ar elektromobili,

Pie skaistajiem zvēriņiem

Kamilē mugurā Esmeralda Auziņa.

Skaistuļi...

Skolotāja Līga Pastare brauc...

Trasē dodas Brajens Semjnovs.

palēkāt uz batuta, pavizināties mājiņā ar visas kāju un pašaut ar peitbola pistoli.

Laiks bija paskrējis nemanot un mums jau bija jāsteidzas uz nākamo mūsu maršru-

ta vietu – trošu ceļu Ozolkalnos. Nu tur gan bija ko turēt – pēc instruktora sniegtajām pamācībām, vispirms visiem bija jāiziet mācību trase un tad tikai varēja kāpt augstākajās un sarežģītākajās. Un jāsaka, ka mūsu skolēni ir super izturīgi, droši un veikli un šo pārbaudījumu godam izturēja, kaut pūta ļoti nepatīkams, auksts un spēcīgs vējš.

Nobeigumā visi ēdām uz ugunsкура ceptas desiņas un pārrunājām šīs dienas spilgtākos notikumus!

Visi 5.–9. klašu skolēni, kuri brauca šajā ekskursijā, un skolotāji, izsaka pateicību Mētrienas pagasta pārvaldei par doto iespēju tik jauki pavadīt šo dienu!

Līga Pastare

Foto no personīgā arhīva

Drošības diena

Smaržo vēlinie ceriņi un īrisi, noziedējušas maigās neaizmirstulītes un klāt skolēnu vasaras brīvdienas. Trīs mēnešus bērniem ir dota iespēja atpūsties, peldēties, braukt ar velosipēdiem, vienkārši, brīvi pavadīt savu laiku. Lai brīvlaikā nebūtu nepatīkamu atgādinājumu un nelaimju, Mētrienas pamatskolā tika rīkota Drošības diena.

Drošības dienas ietvaros Mētrienas pamatskolu apmeklēja Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Madonas daļas inspektors Gvido Miķelsons, kurš rādīja īsfilmu par ugunsgrēka izcelšanos un kā jārikojas šādās situācijās. Tika demonstrēts arī ugunsdzēsēja tērps. Ikvienam bija iespēja to pielaiķot un konstatēt, cik tas ir smags, cik fiziski spēcīgiem jābūt ugunsdzēsējiem, lai ar šo ekipējumu dotos dzēst ugunsgrēku. Lielu interesei izraisīja arī speciālās elpošanas maskas pielietošana.

Skolēni varēja uzdot sev interesējošus jautājumus un saņemt uz tiem atbildes.

Novēlam vasaras brīvlaikā labi atpūsties un aicinām ievērot vienkāršus drošības noteikumus, un sekot brīdinājuma un aizlieguma zīmēm, nepārkāpjot elektroiekārtu teritorijas un nemēģinot tajās iekļūt – tādējādi tiks aiztaupīti sāpīgi pārdzīvojumi pašiem, vecākiem un draugiem, jo elektrotraumas var atstāt sekas uz mūžu. Uzmanieties paši un brīdiniet draugus no riskantiem piedzīvojumiem! Vasarā labprāt atpūšamies pie ūdenskrātuvēm – peldoties, vizinoties ar laivām un nodarbojoties ar dažādiem ūdens sporta veidiem. Tomēr vienmēr vajadzētu atcerēties par to, kā pasaudzēt sevi un citus, lai jaukā atpūta nepārvērstos par traģēdiju. Peldēšanās sezonu ieteicams uzsākt, kad ūdens temperatūra ir sasniegusi +18C. Parādoties pirmajām aukstuma sajūtām, peldēšanās jāpārtrauc. Sezonas sākumā peldēšanas laikam vajadzētu būt īsākam, bet pēc tam, kad organisms ir jau pieradis, peldes var kļūt ilgākas. Pareizi izvēlies peldvietu! Visdrošāk ir peldēties īpaši šim mērķim paredzētās vietās. Ja tādas nav,

Inspektors Gvido Miķelsons demonstrē īsfilmu par ugunsgrēka izcelšanos un rīcību šādās situācijās.

atceries, ka peldvietas krastam jābūt lēzenam, vēlams ar cietu pamatu. Upēs jāizvēlas vieta, kur ir vismazākā straume, tuvumā nav atvaru vai citu bīstamu vietu. Nav ieteicams vienam doties peldēties. Ja uz ūdens radīsies problēmas, līdzās var nebūt citu cilvēku, kas spētu ekstremālā situācijā palīdzēt. Nepārvērtē savus spēkus! Dižošānās ar to, ka vari aizpeldēt vistālāk vai pārpeldēt pāri upei, nav tā vērtība, lai riskētu ar savu dzīvību. Turklāt, ja iepriekšējā sezonā varēji pārpeldēt upi, tas vēl nenozīmē, ka fiziskā sagatavotība ir tāda, ka vari to izdarīt

Nauris Spīcs pārliecinās, cik smags ir ugunsdzēsēja ekipējums.

Elpošanas masku pielaiķo Norberts Aleknavičs.

arī šobrīd. Peldēties stipra vēja vai negaisa laikā ir bīstami! Nakts nav labākais peldēšanās laiks, jo aizpeldot tālāk no krasta, var apjukt un zaudēt orientēšanās spējas, lai atgrieztos atpakaļ. Katram ir velosipēds. Braucot ar velosipēdu jālieto ķivere, skrūļojot ieteicama gan ķivere, gan ceļu, elkoņu un plaukstu sargi. Būsim uzmanīgi arī pie uguns kuriem. Nelēksim pār uguns kuru, neatstāsim to bez uzraudzības.

Lai mums visiem droša vasara!

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Mātes dienai veltīts koncerts

Sirsniņš un jauks izskanēja Mātes dienai veltīts koncerts Mētrienas pamatskolā. Skolēni savas māmiņas sveica ar dziesmām, dzejoliņiem un dejām. Pirmsskolas grupiņas bērni savas māmiņas pat aicināja uz skatuves kopīgā dziesmā.

Mīļās māmiņas! Lai jūs vienmēr smaidāt, esat laimīgas, gādīgas un vienmēr par mums nomodā!

Mākonītis un mākonīte. Dejo pirmsskolas bērni.

Tev dāvāšu es pļavas ziedus,
 Tev dāvāšu no visas sirds.
 Tev dziedāšu es savu dziesmu,
 Tev, tikai vienai tev.
 Tev savu galvu klēpī likšu,
 Tev pateikšos par visu, māt.
 Tev savas bēdas uzticēšu,
 Tev savas asaras.
 Māt, kā lai aizmirst glāstus,
 Tavu roku dāvātos.
 Māt, kā lai aizmirt vārdus,
 Mīļos, tevis sacītos...

Solvitas Stulpiņas foto

Skatītāju rindās bērnu vismīļākie un vistuvākie cilvēki.

Dejo 2. – 4. klases deju kolektīvs.

Māmiņas sveic 2. – 3. klases kolektīvs. Īpašu sveicību sūtīja Egīls Ābelītis.

Sirsnīgs un ļoti emocionāls bija pirmsskolas bērnu mammu iznāciens uz skatuves, vienojoties kopīgā mīlestības apgārtā mirklī.

Skolas dziedošie bērni iejūtošies bargā skolas direktora lomā.

Paldies tev, skola!

Nerauj sirdi no krūtīm laukā
Un neliec to aploksnē
Nesūti man to
Pietiek vien ar vārdiem
Tam vajadzīgs tikai zīmulis un papīrs
Un vārdi no sirds sacīti
Paņem sev lapu priekšā un raksti
Raksti ko jūti
Ko vēlies
Kā būs
Uzraksti man
Lūdzu, uzraksti man sirds vēstuli...
Steidzas laiks. Un sākas atmiņu laiks...

Ir atkal laiks, kad jāsaka sveikas savai skolai. Bet pirms tam – atmiņu laiks... Savas atmiņas par pavadīto laiku Mētrienas pamatskolā raksta absolventi – Santa Grišule un Kaspars Mālnieks.

Viņu atmiņas un sapņi...

„Bērībā gribēju kļūt par dziedātāju. Tagad vēl neesmu izlēmusi, domas visu laiku mainās. Manas spilgtākās atmiņas no šīs skolas ir jautrie un jaukie brīži kopā ar citiem skolēniem. Atmiņā vienmēr paliks Nakts šovi skolā, kad bija jābaidās no katra troksnīša, jauki bija palikt visu nakti nomodā. Lai gan mūsu skolā ir mazs skolēnu skaits, nekas jau īpaši neatšķiras no skolas, kurā mācās simts un vairāk bērnu. Prieks par laiku, kas pavadīts šeit. Kādu es sevi iedomājos pēc desmit gadiem? Ar uzstādītiem sapņiem un mērķiem. Savam klasesbiedram Kasparam novēlu veiksmi. Es ceru, ka viņam viss iecerētais izdosies un viņš iegūs jaunus un labus klasesbiedrus. Bet galvenais, lai viņš neaizmirst tos jaukos un jautros deviņus gadus, ko pavadījis kopā.

Mans mīļākais priekšmets skolā bija vizuālā māksla un sports, jo šinīs stundās varēja izpausties. Aiz muguras pirmie eksāmeni, kur vajadzēja būt ļoti nopietniem un koncentrēt visus spēkus. Novēlu, lai skolā ātrāk pabeigtu iesāktos remontus un skolas saimei arvien piebiedrotas jaunas sejas”.

Santa

„Man vislabāk atmiņā palikuši pasākumi, kuros piedalījāties, piemēram, „Lielajā balvā” vai spēlējot volejbolu. Šādos brīžos mēs darbojāties kā komanda, viens otru atbalstījām, saliedējāties, bet pats galvenais – labi pavadījām laiku un kārtīgi izsmējāties. Jautrākie brīži skolā, protams, bija starpbrīži, jo tad dzima trakākās idejas un lielākās blēņas.

Santai novēlu lai veicas un viss izdodas, lai netrūkst pacietības, neatlaidības un dzīvesprieka. Ceru, ka tu nešaubsies, bet uzdrīkstēsies un neatteiksies no saviem

Viens mazs mirklis, kad atkal kopā...

Sirsniņu sveicienu sūtīja pirmā audzinātāja Astra Kraukle, veltot skanīgas dziesmas Ritas un Naura izpildījumā.

8. klase absolventiem dāvāja vitamīnus.

Uzdevums – balonos ir veltījumi skolotājām, tikai kā pie tiem tikt...

Skolas solā Kaspara vecmāmiņa un Santas māmiņa.

sapņiem.

Skolai – lai pastāv vēl ilgus, ilgus gadus, lai nemainās skolotāji, jo šie mums ir paši foršākie. Lai viņiem pietiek izturības!”

Kaspars

Pa zaļajiem vārtiem ar vasaras puķēm

Un spožu zvaigzni, ar aci kas miedz,
Nāk jaunība Tava ar rasas veltēm
Un dimantus nober –
Ņem, salasi sev!

Lai dzīvē jums daudz, daudz dimantu un lai jūs tos spētu salasīt!

Santa ir smaidīga kā mazs saules stariņš, jautra, izpalīdzīga, sabiedriska. Nedomā tikai par sevi, ir atbalsts savējiem. Tieša un atklāta meitene. Nekad nebūs vienaldzīga pret notiekošo, atradis risinājumu jebkurā dzīves situācijā, neorganizēs, atbalstīs, izdarīs pati, ja vajadzēs. Smaidīga, jauka un mīļa. Aktīvi sporto, dejo un dzied.

Kaspars ar lielu atbildības sajūtu veic jebkuru darbu. No viņa staro miers un labestība, viņa seju bieži rotā smaidis, ir taktisks un smalkjūtīgs, kaut zinām, ka var būt arī mazs jokdaris. Cilvēks, ar kuru var atklāti parunāt, nekad neatteiks palīdzēt, ir atklāts, radošs un izpalīdzīgs. Taisnīgs, prot argumentēt savu viedokli, stingri turas pie saviem principiem. Viņam nepatīk konflikti un nesaskaņas. Apzinīgs un reizē jautrs, ar joku nolīdzinās jebkuru konfliktu. Ieguvis klasesbiedru cieņu un autoritāti. Paspēj gan teicami mācīties, gan piedalīties dažādās aktivitātēs – sporto, dejo, zīmē.

Lai jums, Santa un Kaspars, dzīvē viss izdodas!

Jūsu audzinātāja **Līga Pastare**
Solvitas Stulpiņas foto
no Pēdējā zvana

Meža dienas Mētrienas pamatskolā

Meža dienu ietvaros mūsu skolā pie 8. un 9. klases skolēniem viesojās Centrālvidzemes virsmežniecības Madonas nodaļas vecākais mežzinis Aldis Bondars, kurš ar saistošu stāstījumu plaši un vispusīgi iepazīstināja ar Latvijā sastopamajiem dzīvniekiem. Stāstījumu papildināja arī interesants prezentācijas materiāls un dažādu dzīvnieku ādas, ragi, ilkņi un pat izbāzeņi, kas atrodas A. Bondara īpašumā. Skolēniem tika dota iespēja uzdot viņus interesējošus jautājumus par dzīvnieku izturēšanos, uzvedību, īpatnībām, barošanu, sastopamību, medībām, uz ko arī saņēma ļoti izsmeltošas un interesantas

Stāsta Aldis Bondars.

atbildes. A. Bondars izstāstīja arī dažādus atgadījumus no savas mednieka dzīves pieredzes.

Šī pēcpusdienā izvērtās par ļoti noderīgu tieši 8. un 9. klases skolēniem, jo šī tēma ir viņu mācību programmā zooloģijā.

Paldies Aldim Bondaram par šo interesanto un saistošo stāstījumu un lielisko vizuālo materiālu.

Paldies arī Mārim Macijevskim par šī pasākuma nodrošināšanu.

Līga Pastare,

Mētrienas pamatskolas
bioloģijas skolotāja

Foto no personīgā arhīva

Kaspars Beģis-Begge /21.09.1991. – 07.05.2012./

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

Kad lielākie rudens darbi bija apdarīti, raža sabēta apcirkņos, purvos uz ciņiem gozējās sārtaidzes dzērvenes, 1991. gada 21. septembra devītā rīta stundā šīs pasaules durvis vēra Kaspars Beģis-Begge – dēls mammai Marijai un tēvam Jurim, brālis Zanei. Brūnām pēdiņām zibot, aizsteidzās bērnība Mētrienas ielas lielās mājas pagalmā, vēl necik tālu nav aizgājuši skolas gadi Mētrienas pamatskolā un arī Pēdējais skolas zvans liekas nupat tikai izskanējis. Un laikam arī Kasparu visvairāk iepazīna skolas biedri deviņu gadu garumā un

kursa biedri Ogres Profesionāli tehniskajā vidusskolā, kur viņš apguva būvgaldnieka profesiju. Viņu atmiņā Kaspars paliks kā zinātkārs, jautrs, izpalīdzīgs, izskatīgs puisis. Citam likās, ka Kaspars bija cilvēks, kurš varēja ilgi klusēt, citam patika viņa humors, dažs labs viņu tā arī nespēja iepazīt. Viņš bija čakls, interesants, dāsns, saprotošs, tiešs.

Pēc skolas beigšanas Kaspars strādāja dažādus darbus pēc individuāla pasūtījuma – gatavoja rāmjus lakatiem un šallēm sieviešu kluba „Ābele” dalībniecēm, grābekļišus vidējās paaudzes deju kolektīva dejotājiem, gatavoja bišu stropus, strādāja pie tehnikas un darbus nešķīvoja.

2012. gada 7. maijā Kaspars aizvēra šīs pasaules durvis, atstājot izmisušus tuviniekus, un šajā dienā sāpe ienāca ikviena sirdī, kas pazina Kasparu. Neviens nespēs izskaidrot notikušo un nebūs nevienas atbildes. Laiks dziedēs, varbūt...

Kad es aiziešu,
tas nebūs smiltainē.

Es austošā rītā
ieiešu

Tikko plaukušā ābeles ziedā...

Lai Dievs dod spēku tuviniekiem izturēt šo bēdu, lai Kaspara zemes daļa dus Dieva mierā, bet viņa dvēselei lai viegls un gaišs ceļš uz debesīm.

Eugēnija Jermacāne

Mednieku kolektīvā

MEDĪBAS. MAKŠĶERĒŠANA

30. maijā notika Mētrienas mednieku kopsapulce. Medniekiem tika paziņoti 2012./2013. gada sezonas nometījamo dzīvnieku limiti. Kolektīva medību iecirkņi nometījami 10 pieauguši aļņi un 7 teļi, 6 staltbriežu buļļi, 6 govīs un 8 teļi, 10 stirnu āži un 15 kazas vai kazlēni, 95 meža cūkas. Mednieki sprieda, ka varētu nometīt visus paredzētos dzīvniekus. To rādīs medību gaita. Jārūpējas, lai būtu saglabāta visu meža iemītnieku populācija. Strināžu medībām tika noteiktas divas medību dienas – 16. un 20. jūnijs.

Notika diskusija par meža cūku nodarīto postījumu novēršanu. Nolēma, ka zemes īpašnieku lauksaimniecības kultūraugu sējumos meža cūkas drīkstēs medīt katru vakaru. Tika pārrunātas medību torņu un paaugstinājumu izvietošanas problēmas.

Tika paredzēts pirms aļņu un briežu medībām kolektīvā sarīkot informatīvu izglītojošu semināru. Pasākuma nolūks, ar uzskates līdzekļu palīdzību, iepazīstināt

medniekus ar dažāda vecuma dzīvnieku ārējā izskata īpašībām. Jāpaplašina zināšanu līmenis par perspektīvajiem un saudzējamiem īpatņiem, lai uzlabotu aļņu un staltbriežu augstvērtīgu ģenētisko fondu.

Līdz ūdensputnu medībām katram medniekam jāizpilda šaušanas vingrinājums „pa skrejošo meža cūku”. Tiks izmantota Paleju šautuve Praulienas pagastā. Mednieki vienoties kolektīva šaušanas komandas piedalīšanos žurnāla „Medības. Makšķerēšana. Daba” kausu sacensībās, arī Madonas mednieku un makšķerēnieku biedrības stenda šaušanas sacensībās.

Izskatot personīgos iesniegumus, kolektīvs nolēma piesaistīt savai organizācijai trīs medniekus. Viņiem tika noteikts gada pārbaudes laiks ar dalību medībās un biotehniskajos pasākumos. Tieši pēc gada sapulcē vēlreiz spriedīs par Ilgoņa Mālnieks, Uģa Irbes un Viktora Mutora uzņemšanu Mētrienas mednieku un makšķerēnieku kolektīva biedros.

Ilmārs Grudulis,
kolektīva valdes sekretārs

Loms, kas priecē

8. jūnija vakaru Genādijs Sinkēvičs un „Cīrulišu” saime atcerēsies ilgi – no Aiviekstes, pie „Vilnišu” mājām tika izvilktas brangs loms. Bija noķerts liels sams. Mājās nosverot, izrādījās, ka Aiviekstes skaistulis sver 34.2 kg.

Bērni pārsteigti, redzot, ka netālajā upē dzīvo tik lielas zivis.

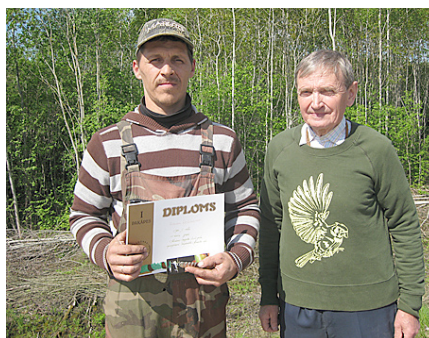
Jau 46. gadu Mētrienā notiek makšķerēšanas sporta sacensības

12. maijs bija ziedoša pavasara diena. Taču agrā rītā pagasta 46. makšķerēšanas čempionāta dalībniekus apgrūtināja trīs stundu nepārtrauktais lietus. Stiprais dienvidrietumu vējš radīja viļņus visā Odzienes ezerā. Jauniešu grupas makšķerniekiem ir mazāka praktiskās dzīves pieredze. Tāpēc nepiemērotajos apgērbošos visas četras stundas nevarēja izturēt grūtos apstākļus. Bija jāmeklē pajumte. Vīriešu grupas makšķernieki un dāmas makšķerēšanu nepārtrauca ne minūti. Pulksten vienpadsmitos Ozolkalna brīvdabas estrādē notika lomu svēršana un rezultātu izvērtēšana. Labākie individuālie lomi bija svarā pāri 3 kg vai tuvu tiem. Pirmās divas vietas izcīnīja kalsnavieši Andris Turkins un Viktors Ūdris. Trešais – mētrienietis Genādijs Sinkēvičs. Saskaņā ar sacensību nolikumu viņš kļuva par Mētrienas 2012. gada čempionu vīriešu grupā. Dāmu konkurencē spēkojās tikai divas dalībnieces – māsas Kristīne Mutore un Aļona Pavlova. Katra prata no ezera izvilnāt pa kilogramam zivju. Nedaudz smagāks loms Kristīnei un viņa kļuva par čempioni. Jauniešu grupā, otro gadu pēc kārtas, čempiona godā tika Jānis Mālnieks. Otrajā vietā Norberts Aleknavičš. Trešais Kristiāns Vincents Grudulis. Visās Mētrienas sacensībās tiek noteikti lielāko zivju ķēraji. Vārda pilnā nozīmē lielās zivis netika noķertas. Pirmā vieta ar simtgramīgu raudu Rolandam Kaļeņikovam. Nedaudz mazākus plīčus svāri parādīja Andrim Turkinam un Kristīnei Mutorei. Visi sacensību pirmo triju vietu ieguvēji tika apbalvoti ar Madonas mednieku un makšķernieku biedrības diplomiem un nelielām veltēm. Sacensību dalībnieku lomus sastādīja vairāk raudas un plīči, mazāk asari un rauduļi. Trīs noķertos lomus Māris Vičs atlaida atpakaļ ezerā, jo izmēri neatbilda makšķerēšanas noteikumos atļautajiem.

19. maijā notika Mētrienas pagasta spinningošanas čempionāts. Bezvēja rītā

Dalībnieki.

Čempions Rolands Kaļeņikovs.

Aiviekstes piekrastes pļavu zāli klāja salna. Gaisā tikai divi grādi siltuma. Ar katru stundu gaisa temperatūra paaugstinājās un sacensību otrajā pusē jau sasniedza astoņpadsmit grādus. Vīri mēģināja plānos krekliņos. Odu mākoņi gan šos mēģinājumus pārtrauca. Sacentās deviņi spinningotāji. Jau sākumā dalībnieki upes ūdeņus tajā dienā novērtēja par nelabvēlīgiem. Iepriekšējo dienu lietavas līmeni bija cēlušas par

juši stingrus sportiskā režīma noteikumus. Mētrienas vienībā spēlēja Uģis Eglītis, Anatolijs Karaušu, Jurgis Seržāns, Edgars Veikšāns, Arturs Fridrihsons un Armands Grudulis. Rezervē Nauris Spīčs. Mētrienas līdzjutēju vidū aktīvākā visas naksts garumā bija Arita Sīpola.

Ilmārs Grudulis

Mūsu meitenes palika ceturtās

Noslēdzies Madonas novada atklātais čempionāts volejbolā sievietēm, kurā Mētrienas sieviešu komanda bez

pusmetru. Straume kļuvusi duļķaina. Tāpēc lielākā daļa dalībnieku palika bez lomiem. Vīriešu grupā par čempionu atkārtoti kļuva Rolands Kaļeņikovs. Viņa lomā sapali. Ar līdaku lomu otro vietu izcīnīja Māris Macijevskis. Arī lielāko zivju vērtējumā konkurence bija starp Rolandu un Māri. Mārim līdaka bija par sešdesmit gramiem smagāka par Rolanda lielāko sapalu, kurš svēra tieši kilogramu. Jaunieši nespēja noķert nevienu zivi. Čempiona nosaukumu no iepriekšējā gada paturēja Jānis Mālnieks. Reizē ar uzvarētājiem, suvenīrus pasniedza visiem spinningošanas čempionāta dalībniekiem – Andrim Brokam, Dzintaram Svirzevskim, Mārtiņam Rimeikim, Genādijam Sinkēvičam, Viktoram Aleknavičam, Jānim Mālniekam un Norbertam Aleknavičam. Diemžēl jau divus gadus spinningotāju vidū nepiedalās dāmas. Gaidīsim nākošajos pasākumos!

Ilmārs Grudulis,
sacensību galvenais tiesnesis
Melitas Grudules foto

pārspēlēm iekļuva finālā, priekšsacīkstēs izcīnot 2. vietu. Taču finālā spēles nevedās kā ierasts un šogad kopvērtējumā esam ieguvušas ceturto vietu. Varēja būt labāk. Tomēr esam priecīgas par to, ka varam kopā uzspēlēt, ka ir meitenes, kuras grib spēlēt Mētrienas komandā, lai kur arī katra dotajā brīdī dzīvotu.

Paldies pagasta pārvaldei par doto iespēju izbraukāt uz visām spēļu vietām un, protams, paldies jaukajiem šoferiņiem par izturību, jo spēles notika sestdienās un svētdienās. Paldies līdzjutējiem un ģimeņiem, kuras mūs saprata un atbalstīja.

Līga Pastare

SPORTS

Spēļu nakts turnīrā

Ošupes pagasta sporta organizatori pirmo reizi organizēja nakts turnīru volejbolā vīriešu komandām. Tas sākās 4. maijā pulksten astoņos vakarā un beidzās 5. maijā sešos no rīta. Spēles notika Degumnieku pamatskolas sporta zālē. Pasākumu vadīja un organizēja Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs Aigars Šķēls. Mētrienas volejbolisti spēlēja labi. No astoņām komandām izcīnīja 3. vietu. Varēja būt krietni augstāk, ja visi spēlētāji būtu iepriekšējā dienā ievēro-

Jaunākās grāmatas

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

Ilze Jurkāne. Dzīves garša. Par to, ka sabiedrībā pazīstamā finansiste un gardēde I. Jurkāne raksta autobiogrāfisku pavārgrāmatu, jau zina žurnālu „Santa”, „leva” un „levas virtuve” lasītāji, kas varējuši nedaudz ielūkoties radošā procesa aizkulisēs. Grāmatā apkopotas ap 300 receptšu. Ceļojumu iespāide no 55 pasaules valstīm apkopoti nodaļā „Pasaules garša”, Ilzes versija par dažādiem latviešu un latviskotiem ēdieniem lasāma nodaļā „Latvijas garša”, ieteikumi veselībai un labsajūtai meklējami nodaļā „Veselības garša”, bet iedvesmu dzīves svīnēšanai atradīsiet nodaļā „Svētku garša”. Grāmata bagātīgi ilustrēta, liela daļa ēdienu fotogrāfēti īpaši grāmatas vajadzībām. Krāsaini, dzīvespriecīgi un nūdien garšīgi. Turklāt viss ir viegli un ātri pagatavojams.

Gundega Repše. Rakstnieki ir. Krājumu veido četrpadsmit dziļas un aizraujošas autorens intervijas ar latviešu rakstniekiem – Edvīnu Raupu, Gunti Bereli, Liānu Langu, Arno Jundzi, Māru Zālīti, Jāni Rokpelni, Ingu Ābeli, Guntaru Godiņu, Agnesi Krivadi, Ingu Gaili, Daci Rukšāni, Roaldu Dobrovnski, Uldi Bērziņu un Māri Bērziņu. Krājuma titulslejš – Vitas Matīsas runa Radošo savienību plēnumā 2009. gadā. Kāda ir ideju loma un intelektuāļu atbildība šodienas pasaulē, un vai tāda vispār vairs pastāv laikā, kad kopš komunisma krišanas jau pārdesmit gadu nodzīvots, izniekojot iespējas, demonstrējot politisku nemākulību un vāvuļojot savtīgas puspatiesības? Tādu jautājumu nemitējās uzdot mūsdienu vēstures skrupulozais analītiķis Tonijs Džads, un līdzīgu jautājumu šodien no jauna uzdod rakstniece Gundega Repše, uzdod to saviem līdzbiedriem rakstniekiem – par šo laiku, par pagājušajiem laikiem, par sadarbību ar varu, par esamības uzveri, par ticību un misiju, par atbildību un brīvību.

Aivars Freimanis. Vienos ratos ar slavenībām. Kinorežisors A. Freimanis (1936), saņemot Nacionālā filmu festivāla Lielais Kristaps balvu par mūža ieguldījumu kinomākslā, neguļ vis uz veciem lauriem, bet ar šo grāmatu pierāda, ka ir viens no ārpus filmu uzņemšanas, turklāt apliecina, ka joprojām grib un var strādāt radoši. Krājums „Vienos ratos ar slavenībām” turpina Freimaņa viegli ironisko pastāstu virtēni, apvienojot vienos vākos gan dokumentālā materiālā balsfītus atmiņu tēlojumus, gan „tīru daiļliteratūru”, gan paša Freimaņa oriģinālzanru – īsus anekdotes formāta vērojumus „iz dzīves”. Krājumu papildina autora rūpīgi piemeklēts ilustratīvais materiāls – dokumentālas un tematiskas fotogrāfijas.

Terēze Lorenca. Skaistuma anatomija. Grāmata paredzēta dažāda vecuma sievietēm – arī tām, kuras domā, ka viņām nekādi padomi nav vajadzīgi – jaunām un veiksmīgām, kam šķiet – to sejas nekad nepvītīs, jo āda vienmēr būs gluda. Jo maz ir tādu, kurām izdevies saglabāt labu izskatu, ja tas nav kopts kopš jaunības. Protams, tūlīt radīsies jautājums – kur ņemt laiku un naudu. Tomēr – kādu izeju un stundiņu sevis aprūpēšanai var atrast vienmēr. Uztersim to kā atpūtu un izbaudīsim. Ja nav, par ko nopirkt dārgu kosmētiku – varam likt lietā tautas līdzekļus.

Maikls Murgugo. Kara zirgs. Sīrnīgs un līdz asarām aizkustinošs stāsts par zirga Džoiņa un zēna Alberta draudzību, kas izvēršas uz Pirmā pasaules kara fona. Karš izšķir abus – Alberta tēvs pārdod Džoiņu britu armijai, bet vēlāk viņš nonāk vācu armijas pakļautībā, kur piedzīvo badu un nelaimes. Alberts vēlas sekot Džojam pa pēdām, taču nav pietiekami vecs, lai iestātos armijā un dotos draugam līdzi, tāpēc sāk bīstamu ceļojumu, lai atgūtu mīļoto zirgu. Pazīstamā un atzītā britu bērnu grāmatu autora Maikla Murgugo darbs „Kara zirgs” savu uzvaras gājienu un popularitāti lasītāju vidū ieguva 2007. gadā, kad Londonas Nacionālais teātris iestudēja lugu pēc grāmatas motīviem, kaut uzrakstīta tā bija krietni agrāk. Grāmata stāsta par cilvēka un zirga ciešajām attiecībām, kā arī uzmanību pievērš dzīvnieku izmantošanai Pirmā pasaules kara laikā, par ko līdz šim runāts ļoti maz. Grāmata pārsteidz ar emociju bagātu sižetu un precīzu vēsturisko notikumu atspoguļojumu un dramatisku noslēgumu, kas saglabā lasītājam intrigu līdz pēdējām grāmatas lappusēm. Pēc grāmatas motīviem iestudētas vairākas teātra izrādes, bet šī gada janvārī savu pirmizrādi piedzīvoja režisora S. Spilberga uzņemtā filma.

Armanda Pučes grāmata Klients ir autobiogrāfiska laikmeta liecība. 1975. gadā Rīgas „Dinamo” hokejistam Viktoram Hatuļevam labākā Nacionālās hokeja līgas (NHL) komanda piedāvā palikt Ziemeļamerikā un šajā riskantajā operācijā iesaistās vairāku valstu specdienesti. Tiek meklētas sievietes, kas varētu fiktīvi Hatuļevu apcēt, tiek nolīgti cilvēki, kas Rīgas krogos viņu dzirda... Hokejists ļaujas, kļūstot par vienu no savas paaudzes skandalozākajām personībām. No hokeja laukuma līdz psihoneiroloģiskajai slimnīcai, no cerības līdz cietuma kamerai. Trīsdesmit deviņu gadu vecumā viņu atrod Rīgā uz ielas mirušu... Savas dzīves nogalē, uzstādot kapakmeņus citiem, kāpēc viņš pats paliek bez piemiņas zīmes? Žurnālists Armands Puče meklē notikumu aculieciniekus un darbojošās personas. Par to pirms četrdesmit gadiem neviens nerakstīja...

Apgāds Zvaigzne ABC izdevis otro **Patrika Nesa** triloģijas „Haosa spēle” grāmatu „Jautājums un Atbilde”, kurā izdzīvošanas spēli neparasti skarbā pasaulē turpina abi galvenie varoņi – Tods un Viola. Bēgot no nepielūdzamās armijas, Tods ir atnesis nāvīgi ievainoto Violu uz pilsētu, kur abi iekrīt tieši viņu ļaunākā ienaidnieka mēra Prentisa rokās. Atšķirts no Violas un ieslodzīts cietumā, Tods ir spiests pakļauties jaunajai kārtībai, kādu pilsētā ieviesis mērs. Bet kādi noslēpumi ir rodami aiz pilsētas robežām? Kur ir Viola? Vai viņa ir dzīva? Un kas ir noslēpumainā Atbilde? Kādu dienu sāk sprāgt bumbas... Amerikāņu rakstnieka Patrika Nesa triloģija „Haosa spēle” pasaulē iemantojusi tikpat lielu popularitāti, cik Sūzenas Kolinsas „Bada spēļu” cikls. Lasītāju un kritiķu vērtējums ir vienbalsīgs: jau gadiem ilgi bērnu un pusaudžu literatūrā nav radīts nekas tik oriģināls un aizraujošs. Plaši atzītās un godalgotās grāmatas „Nazis, ko neatlaist” turpinājums – triloģijas „Haosa spēle” otrā daļa – ir spriedzes pilna, šokējoša un dziļi aizkustinoša grāmata par pretošanos pārspēkam skarbā, ekstremālā situācijā.

BĒRNIEM

Aleksandrs Štefensmeijers. Līzelotei nenāk miegs. Jauks un jautrs stāstiņš par gotiņu Līzeloti, kura nevar iemigt. Saimniece un pārējie fermas dzīvnieki jau sen ir devušies pie miera. Lai iemigtu, Līzelote nolemj iekārtoties sākumā pie saimnieces, bet, kad sabrūks saimnieces gulta, tālāk viņa dodas pie vistām kūfī. Bet arī tur Līzelote nevar iemigt. Līzelote saceļ lielu jezgu, jo beigu beigās nomodā ir pilnīgi visi... izņemot pašu Līzeloti, kura saldi ieritinājusies iemieg pati savā gultiņā. Krāsaina un koša grāmata, kura ļaus bērniem ne vien izsmieties, bet arī dos iespēju iepazīt lauku mājās dzīvojošos dzīvnieciņus.

Mika Kerenens. Nozagts oranžs divritenis. Šis nu ir īsts detektīvistāsts, kura darbība risinās Zupasciemā. Tā patiešām sauc kādu no Igaunijas pilsētas Tartu nomalēm. Zupasciema plānu, ko atradīsi grāmatā, var lasīt gluži kā pavārgrāmatu, jo visām ielām dots dārzena, augļa vai kāds cits garšīgs nosaukums – Zirņu iela, Kartupeļu iela, Ogu iela. Un kas gan notiek pie mūsu kaimiņiem? Bieži vien tas pats, kas pie mums. Belģu profesoram Anželo, kurš atbraucis paviesoties, tiek nozagts oranžs divritenis. Meitene Marija kopā ar draugiem un savu mīluli sunīti Matīsu nolemj šo lietu izmeklēt. Uzdevums nav no vieglajiem, taču mazie detektīvi nav vis ar pliku roku ņemami.

Materiālu sagatavoja bibliotekāre
Jolanta Vītola

Maijs isumā

04.05. Mētrienas vīriešu volejbola komanda piedalās nakts turnīrā Degumniekos.

04.05. Tautas namā diskotēka.

09.05. Meža dienas Mētrienas pamatskolā.

12.05. Mētrienas pagasta 46. čempionāts makšķerēšanā Odzienes ezerā.

12.05. Pēc nelaimes gadījuma Ozolkalna kapsētā 21 gada vecumā guldīts Kaspars Beģis-Begge.

17.05. Pēdējais zvans 9. klases skolēniem Mētrienas pamatskolā.

17.05. Mātes dienai veltīts koncerts Mētrienas pamatskolā.

17.05. Mētrienas pagasta lauku sieviešu biedrības „Ābele” organizēta apspriede par Piemiņas vietas labiekārtošanu.

18.05. Mētrienas pamatskolas vecāko klašu skolēni dodas ekskursijā uz Cēsu novadu.

19.05. Mētrienas pagasta 46. čempionāts spiningošanā Aiviekstes upē.

19.05. Tautas namā pasākumā „Brūklenājs” – Ziedu balle.

21.05. Nepieredzēti liela krusa Mētrienā.

21.05. Drošības diena Mētrienas pamatskolā.

26.05. Mētrienieši apceļo skaisto Latgali.

30.05. Mētrienas mednieku kopsapulce.

31.05. Izlaidums Mētrienas pamatskolas pirmsskolas grupā.

Visu mēnesi pagasta pārvaldes telpās skatāma Dzidras Lapsas gleznu izstāde.

Lauku konsultante katru trešdienu mētrieniešiem kārtro tiešo platību maksājumu dokumentāciju.

Notikumus apkopojā Ilmārs Grudulis

Sameklē tos ziedus savā sirdī,
Kuri ticību un mīlestību sēj.
Sameklē tos vārdus savā sirdī,
Kuri tev un arī citiem der.
Sameklē to cerību un spēku –
Saviem sapņiem pretī raudzīties.
Mīli dzīvi, mīli cilvēkus ap sevi,
Esi mīlēts – kā to dievs mums lemj.
Sameklē to sapni savā sirdī,
Kura dēļ tu mūžu pretī gaismai ej.
Sameklē to visu savā sirdī
Esi laimīgs sev un pasaulei.

Sveicam jubilārus jūnijā!

Jānim Mālniekam	11.06. – 18
Mariannai Aļeņikovai	01.06. – 20
Janai Kornijčukai	02.06. – 20
Lāsmāi Podiņai	11.06. – 20
Zītai Lācei	25.06. – 25
Guntai Pastarei	12.06. – 25
Andrim Brokam	04.06. – 30
Evai Vičai	24.06. – 30
Sergejam Jermakovam	22.06. – 35
Verai Aksejevai	23.06. – 55
Tatjanai Paeglei	24.06. – 55
Vallijai Sīpolai	02.06. – 55
Aloizam Silavam	16.06. – 95

Es esmu magone
No rūgtām zemes pītēm
Es viegli izlēcu kā liesma auļojoša
Un mana mute, dedzīga un koša
Grib saldai gaismai tagad atdarīties.
/M. Ķempe/

Magones ir uzdrīkstēšanās. Magones dzīvo ātri, bet spilgti. Tās vienmēr piesaista uzmanību, taču nav kautrīgas maliņā palicējas. To sēkliņas sariešas tumšas, kas neatvairāmi izplatās pa visu pasauli, iekļuvušas auglīgā zemē, tās vairojas un vairojas... Un spējušas iedvesmot daudzu cilvēku sirdis.

Vallija!

Mēs skaistajā jubilejā dāvinām Tev sarkanu magoņu klēpi! Tās ir Tavas mīļākās puķes.

Lai Tavas dienas ir košas, spilgtas un neatvairāmās kā krāšņo magoņu ziedlapiņas!

Mētrienas pagasta pārvalde

Laime, laime tam dēlam,
Kas piedzima saulītē,
Tam Laimiņa grožus vija,
Sudrabā mērcēdama.

Sveicam Saivu Butuli un
Arvi Mincānu ar dēliņa
Endija piedzimšanu.

Lai bērniņu mīl uz zemes un
sargā no debesīm.

Mētrienas pagasta pārvalde

30. jūnijā plkst. 10.00
pēc ciedzīvotāju ierosinājuma tiek
rīkota

Saikavas kapu sakopšanas talka

Kam ir problēmas ar nokļūšanu talkas
vietā, lūdzu, piesakieties pie
Jāņa Zepa pa tālr. 20371434.
Izbraukšana plkst. 9.30.

Līdzī ņemiet darbarīkus!
Ļoti noderētu trimmeris zāles un
krūmiņu pļaušanai, kā arī zāģis.

Būs atvesta smiltis.

Saikavas kapu pārzine
Inese, tālr. 29120041

LĪDZJŪTĪBAS

Pārtrūka stīga, apklusā dziesma,
Apdzisa zvaigznes, saira sapņi.
Visš tas notika pēkšņi un strauji.
Pielijis sāpju un asaru trauks.

2012. gada 7. maijā 21 gada vecumā
miris **Kaspars Beģis-Begge**.

Lai vieglas smiltis aizgājējam un
patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

Tai tālā pļavā, kur atmiņas zied,
Tur mani jūs satiksiet.

Lai klusa un patiesa līdzjūtība palīdz
pārvarēt sāpju smagumu skolotājam
Marijai Beģis-Beggei ar ģimeni, no
Kaspars uz mūžu atvadoties.

Broku ģimene Liepu ielā 1